

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2019 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. odmówił wnioskodawcy R. S. wypłaty wyrównania świadczenia za okres od dnia 1 grudnia 2013 roku do dnia 29 lutego 2016 roku. W uzasadnieniu wskazano, że decyzją z dnia 15 grudnia 2018 roku po uwzględnieniu orzeczenia Rejonowej Wojskowej Komisji Lekarskiej w Ł. z dnia 13 listopada 2018 roku dokonano zmiany wysokości emerytury wojskowej przez podwyższenie o 15% podstawy wymiaru z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą, od dnia 1 stycznia 2019 roku. Uwzględniając, że wniosek w tym zakresie wnioskodawca złożył w dniu 15 marca 2016 roku, w dniu 4 grudnia 2018 roku zostało dokonane wyrównanie dodatku za okres od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku. W dniu 8 lutego 2019 roku wnioskodawca złożył wniosek o wypłatę wyrównania świadczenia emerytalnego za okres od 1 grudnia 2013 roku do dnia 29 lutego 2016 roku. Decyzją z dnia 8 marca 2019 roku powyższy wniosek został rozpoznany odmownie. Od decyzji wnioskodawca złożył odwołanie przed Sądem Okręgowym w Łodzi, które zostało przekazane do rozpoznania. Wobec powyższego organ stwierdził, że brak jest podstaw do wyrównania świadczenia / decyzja w aktach ZUS/.

Od powyższej decyzji wnioskodawca złożył odwołanie, które wpłynęło do organu rentowego w dniu 5 listopada 2019 roku, zaskarżając decyzję w całości.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał między innymi, że wadliwie został wykonany wyrok Sadu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13.02.2018 roku w sprawie IIIAUa 691/17 ponieważ przyznano mu wyrównanie świadczenia emerytalnego za okres od 1 marca 2016 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku a wyrównanie powinno być za okres od dnia 1 grudnia 2013 roku. W ocenie wnioskodawcy organ błędnie przyjął datę złożenia wniosku jak i dokonał błędnej interpretacji wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 lutego 2018 roku /odwołanie k-3-30dw/

W odpowiedzi na odwołanie Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji odmawiającej wypłaty wyrównania za okres od dnia 1 grudnia 2013 roku do dnia 29 lutego 2016 roku.

W uzasadnieniu wskazał, że decyzją z dnia 15 grudnia 2018 roku uwzględniając orzeczenie Rejonowej Wojskowej Komisji Lekarskiej w Ł. z dnia 13 listopada 2018 roku dokonano zmiany wysokości emerytury wojskowej wnioskodawcy tj. jej podwyższenia o 15% podstawy wymiaru z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą, od dnia 1 stycznia 2019. Wniosek w tym zakresie wnioskodawca złożył w dniu 15 marca 2016 roku. Dlatego wyrównanie świadczenia nastąpiło w dniu 4 grudnia 2018 roku, za okres od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku. Brak jest podstaw prawnych do wyrównania świadczenia przez przyznanie dodatku za okres poprzedzający datę złożenia wniosku / odpowiedź na odwołanie k-3-30dw/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawcy R. S. decyzją Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. z dnia 8 grudnia 2011 roku od dnia 1 grudnia 2011 roku została przyznana emerytura wojskowa./ decyzja w aktach rentowych/.

Decyzjami Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. z dnia 27.04.2012 roku oraz 5.02.2013 roku stwierdzono, że wnioskodawca nie posiada uprawnień do wojskowej renty inwalidzkiej/ decyzje w aktach rentowych/.

W dniu 6 marca 2013 roku wnioskodawca złożył wniosek o skierowanie go na badanie lekarskie do Rejonowej Wojskowej Komisji Lekarskiej w celu przyznania grupy inwalidzkiej /wniosek w aktach rentowych /. W wyniku przeprowadzonych badań przez Rejonową Wojskową Komisję Lekarską w Ł. i Centralną Wojskową Komisję Lekarską w W. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. w dniu 1 kwietnia 2014 roku wydał decyzję o braku uprawnień do wojskowego zaopatrzenia z tytułu inwalidztwa. W decyzji wskazano, że wnioskodawca nie posiada uprawnień do wojskowej renty inwalidzkiej / decyzja w aktach rentowych/.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca. Wniósł o zmianę decyzji i ustalenie, że jest inwalidą III grupy w związku ze służbą wojskową oraz przyznanie prawa do wojskowej renty inwalidzkiej / odwołanie w aktach rentowych, niesporne/.

Wyrokiem z dnia 17 lutego 2016 roku w sprawie VIIIU 1629/14 Sąd Okręgowy w Łodzi zmienił zaskarżoną przez R. S. decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do renty inwalidzkiej III grupy inwalidów z powodu inwalidztwa powstałego w trakcie pełnienia służby wojskowej/ wyrok w aktach rentowych, niesporne/.

W dniu 15 marca 2016 roku wnioskodawca złożył wniosek w organie rentowym, wnosząc o wydanie decyzji rentowej w przedmiocie nabycia prawa do renty inwalidzkiej III grupy w związku ze służbą oraz decyzji emerytalnej uwzględniającej podwyższenie w wysokości 15% podstawy wymiaru dla emerytów, których inwalidztwo pozostaje w związku ze służbą. Jednocześnie wnioskodawca wniósł o wyrównanie świadczenia emerytalnego za okres od dnia zaskarżenia decyzji Dyrektora (...) z dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty./ wniosek w aktach rentowych/.

Decyzją z dnia 11.08.2016 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. przyznał wnioskodawcy wojskową rentę inwalidzką od dnia 1.03.2013 roku w wysokości 1811,74 zł. W uzasadnieniu wskazano, że nadal będzie wypłacana emerytura wojskowa jako świadczenie korzystniejsze / decyzja w aktach rentowych/.

W dniu 27 września 2016 roku od powyższej decyzji odwołał się wnioskodawca, w zakresie wysokości renty wojskowej./ odwołanie w aktach rentowych. / Jednocześnie w dniu 27 września 2016 roku wnioskodawca skierował do Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. pismo, w którym wniósł o wydanie decyzji emerytalnej w związku z prawomocnym wyrokiem z dnia 17 lutego 2016 roku. W uzasadnieniu wnioskodawca wyjaśnił, że została wydana decyzja rentowa, którą kwestionuje natomiast organ rentowy nie wydał decyzji emerytalnej o ustaleniu na nowo świadczenia emerytalnego zwiększonego o 15% podstawy wymiaru / pismo wnioskodawcy w aktach rentowych/

Decyzją z dnia 24 października 2016 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego odmówił wnioskodawcy podwyższenia emerytury wojskowej o 15% podstawy wymiaru. W uzasadnieniu wskazał, że inwalidztwo u wnioskodawcy nie jest następstwem urazów doznanych podczas pełnienia służby wojskowej ani następstwem wypadku ani choroby. Inwalidztwo powstało w trakcie pełnienia służby ale nie pozostaje w związku ze służbą /decyzja w aktach rentowych/.

W dniu 8.12.2016 roku wnioskodawca odwołał się od powyższej decyzji, kwestionując wysokość emerytury wojskowej / odwołanie wnioskodawcy w aktach rentowych/.

Odwołania od obu decyzji Sąd Okręgowy oddalił wyrokiem w sprawie VIIIU 2497/16 z dnia 29 marca 2017 roku/ niesporne/.

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca. Na skutek apelacji wnioskodawcy Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 13 lutego 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt III AUa 691/17 uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej podwyższenia emerytury wojskowej oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego z dnia 24 października 2016 roku i przekazał sprawę w tym zakresie Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. do ponownego rozpoznania. W pozostałym zakresie apelacja wnioskodawcy została oddalona./ wyrok SA w aktach rentowych, niesporne/.

Decyzją z dnia 15 grudnia 2018 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. zmienił wysokość emerytury wojskowej wnioskodawcy od dnia 1 stycznia 2019 roku oraz wypłacił wyrównanie emerytury o 15% zwiększenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej za okres od 1 marca 2016 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku w kwocie brutto 23 062,16 zł /decyzja w aktach rentowych wraz załącznikami/.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca. Podczas rozprawy w dniu 17 lipca 2019 roku wyjaśnił, że zaskarżył powyższą decyzję ponieważ prawdopodobnie już w grudniu 2013 roku składał wniosek o zwiększenie emerytury. W związku z czym uważa, że powinien otrzymać zwiększenie podstawy wymiaru emerytury z tytułu

inwalidztwa za okres od grudnia 2013 roku do końca lutego 2016 roku . Postanowieniem z dnia 17 lipca 2019 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt VIII U 482/19 umorzył postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 15 grudnia 2018 roku natomiast wniosek R. S. o wyrównanie zwiększenia świadczenia od dnia 1 grudnia 2013 roku do dnia 29 lutego 2016 roku przekazał do rozpoznania Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego /odpis postanowienia w aktach rentowych wnioskodawcy, niesporne /

Sporną decyzją z dnia 10 października 2019 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. odmówił wnioskodawcy R. S. wypłaty wyrównania świadczenia za okres od dnia 1 grudnia 2013 roku do dnia 29 lutego 2016 roku . / decyzja w aktach ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy, w tym akt rentowych wnioskodawcy. Podnieść należy ,że okoliczności faktyczne są między stronami niesporne, a treść wyroków i ich uzasadnień wydawanych w sporach toczących się pomiędzy R. S. a Dyrektorem Wojskowego Biura Emerytalnego jest Sądowi znana z urzędu. W ocenie Sądu pomiędzy stronami w rozpoznawanej sprawie spór dotyczy wyłącznie zagadnienia prawnego tj. od jakiej daty wnioskodawca może domagać się wyrównania świadczenia emerytalnego.

Sąd zważył ,co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu. Wydana w sprawie decyzja odmawiająca wyrównanie świadczenia emerytalnego za okres od dnia 1 grudnia 2013 roku do dnia 29 lutego 2016 roku jest zgodna z prawem.

Zgodnie z treścią przepisu art. 41.1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U z 2019 r poz.289 t.j) świadczenia pieniężne wypłaca się od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym złożono wniosek określony w art. 31 ust. 3, jeżeli prawo do tego zaopatrzenia zostało ustalone na wniosek zainteresowanego lub w którym wydano decyzję z urzędu.

Jednocześnie przepis art.31.3 powyższej ustawy stanowi ,że postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego wszczyna się na wniosek zainteresowanego.

Z treści powyższych przepisów wynika ,że możliwość przyznania świadczenia jest uzależniona od złożonego przez ubezpieczonego wniosku w tym przedmiocie. Niewątpliwie wnioskodawca od 2012 roku toczył spór z organem rentowym o ustalenie uprawnień do wojskowej renty inwalidzkiej. Nie mniej, wbrew twierdzeniom wnioskodawcy nie składał on wniosku o 15% podwyższenie podstawy wymiaru emerytury już w 2013 roku. Wniosek taki nie znajduje się w aktach rentowych wnioskodawcy. Jeżeli jak twierdzi wnioskodawca miało to miejsce to powinno być przez wnioskodawcę wykazane. W trakcie trwania procesu w niniejszej sprawie wnioskodawca wniosku takiego nie przedłożył, natomiast organ rentowy konsekwentnie podnosi ,że po raz pierwszy wniosek w przedmiocie podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wnioskodawca złożył w marcu 2016 roku. Oryginał powyższego wniosku jest załączony do akt rentowych wnioskodawcy .

Podnieść w tym miejscu należy ,że do 15 marca 2016 roku wnioskodawca składał wnioski dotyczące ustalenia jego uprawnień do wojskowej renty inwalidzkiej , korzystając w tym czasie z emerytury wojskowej. Nie jest możliwe bez złożenia wniosku przez wnioskodawcę dokonanie zmiany wysokości jego emerytury przez wojskowy organ rentowy bowiem jak wynika z treści przepisu art. 31.3 powyższej cytowanej ustawy, postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego wszczyna się na wniosek zainteresowanego. Wobec powyższego organ rentowy zasadnie przyznał wnioskodawcy wyrównanie emerytury wojskowej przez przyznanie 15% podwyższenia podstawy wymiaru emerytury decyzją z dnia 15.12.2018 roku od dnia 1 stycznia 2019 roku i i przyznał wyrównanie emerytury o powyższe zwiększenie od pierwszego dnia miesiąca ,w którym wnioskodawca złożył w tym przedmiocie wniosek tj. od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 31 grudnia 2018 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie.